

Sygn. akt II Ka 128/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Małgorzaty Ciećko

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2020 r.

sprawy **T. J.**

oskarżonego z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 4 i 11 Ustawy z dn. 21.08.1997r. o ochronie zwierząt

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 19 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 155/19

wyrok utrzymuje w mocy; stwierdza, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 128/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. II K 155/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- obraza przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 366 § 1 kpk, mająca wpływ na treść orzeczenia przez uwzględnienie wbrew dyspozycji art. 4 kpk jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, przy jednoczesnej ocenie zebranego materiału dowodowego, wbrew dyspozycji art. 7 kpk, w sposób wybiórczy, sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a wyrażające się w dowolnym przyjęciu, opartym wyłącznie na wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach jego żony, jakoby po zatrzymaniu się w pobliżu rannego psa usiłował mu pomóc, a następnie wobec agresywnej postawy psa jedynie zamachnął się na niego i odszedł, w sytuacji, gdy ustalenia te są sprzeczne z ocenianymi w sposób swobodny zeznaniami świadka K. J., K. G., R. M., A. M. oraz A. N., opisem wywiadu podczas badania zwierzęcia dokonany przez lekarza weterynarii (k. 29), a nadto zaniechanie uwzględnienia przez Sąd przemawiającej na niekorzyść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>oskarżonego i rzutującej na ocenę jego prawdomówności oraz ocenę zeznań jego żony okoliczności, iż oskarżony poszukując alibi nakłaniał świadka K. O. do składania fałszywych zeznań, jakoby ten miał jechać z oskarżonym i jego żoną w samochodzie w czasie zdarzenia, co miało wpływ na treść orzeczenia skutkując niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wydanie przez Sąd wyroku uniewinnającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy nie wykazano niewinności oskarżonego, ale także wtedy, gdy nie udowodniono mu w sposób pozbawiony wątpliwości, że jest on winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Skazanie musi być pewne i wolne od wątpliwości, zaś w przedmiotowej sprawie do czynienia mieliśmy z niedostatkami dowodów obciążających i z wątpliwościami, których zgodnie z zasadą in dubio pro reo, Sąd merytoryczny nie mógł rozstrzygnąć na niekorzyść oskarżonego. Przyczyny uniewinnienia zawarto w rubryce 3.5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 146v), zaś wniesiona przez oskarżyciela publicznego apelacja nie podważyła ich skutecznie.</p> <p>Odpowiadając na ów zarzut, w pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż Sąd Rejonowy słusznie wskazał, iż żaden ze świadków nie potwierdził, by widział bicie i kopanie zwierzęcia, a naoczny świadek K. J. zeznał jedynie o jednorazowym zamachnięciu się w kierunku psa, nie mając</p>		

pewności co do tego, że doszło do uderzenia go lub kopnięcia. W niniejszej sprawie, nawet przy całkowitym odrzuceniu wyjaśnień oskarżonego jako niewiarygodnych (co postulował prokurator), nadal zachodziła niemożność jednoznacznego określenia mechanizmu powstania obrażeń ciała zwierzenia z uwagi na możliwe 2 wersje zdarzenia, jak do nich doszło. Lekarz weterynarii A. N., który opiekował się psem, wskazał na rozprawie w dniu 19 grudnia 2019 r. (k. 138v), iż nie jest możliwe rozróżnienie na podstawie jakich mechanizmów powstały u niego urazy, za bardziej prawdopodobny uważał on jednak powstanie urazu na podstawie jednego silnego uderzenia zważywszy na ruchliwość takiego psa. Jak wskazał w/w świadek, cechy charakterystyczne dla jednorazowego uderzenia, np. butem jest równie ciężko stwierdzić, czy to w badaniu przeżyciowym, czy pośmiertnym.

Wszystko to, co działo się po zdarzeniu, w tym także poszukiwanie dowodu niewinności przez oskarżonego w postaci zeznań K. O., nie stanowiło przedmiotu niniejszego postępowania. Z zasady domniemania niewinności wynika, że ciężar dowodu odnośnie tezy wyrażonej w akcie oskarżenia przeciwko określonemu oskarżonemu spoczywa na oskarżycielu publicznym. Oznacza to, że to nie oskarżony musi udowodnić swoją niewinność, lecz oskarżyciel udowodnić winę oskarżonego stricte w zakresie tego co zawierał ów akt oskarżenia. W przedmiotowej sprawie warunek ten nie został spełniony.

Wniosek

<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego, II Wydziału Karnego w Łukowie;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- obrazę art. 7 kpk, poprzez dowolne, sprzeczne z treścią zeznań K. O., uznanie, że jechał on z podejrzanym i jego żoną w samochodzie w czasie zdarzenia oraz że jego zeznania potwierdzają wersję wyjaśnień przedstawioną przez podejrzanego na rozprawie głównej, a opisaną w punkcie 1 uzasadniania wyroku, w sytuacji, gdy K. O. nie był świadkiem zdarzenia, a z treści jego zeznań (k. 51 akt sprawy) wynika, że to oskarżony nakłaniał go do składania fałszywych zeznań prosząc go w styczniu 2019 roku („około 1 miesiąca temu” – k. 50 verte), „że w przypadku rozpytywania lub przesłuchania przez policję, abym potwierdził wersję, że w grudniu 2018 roku jechałem wraz z T. i E. J. do S. i w drodze T. miał zatrzymać się do leżącego psa, pomimo tego, iż w takim zdarzeniu nie brałem udziału”, co miało wpływ na treść orzeczenia skutkując niesłusznym uniewinnieniem od zarzucanego mu przestępstwa;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wadliwe uzasadnienie wyroku powinno zostać ocenione w sposób określony w art. 455a kpk. W tej sytuacji kluczowe znaczenie ma prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia, do którego Sąd Okręgowy w tym stanie sprawy nie miał zastrzeżeń. Rozważając ów zarzut, przypomnieć należy, iż samo istnienie dowodu w postaci zeznań K. O., obdarzenie ich przez Sąd Rejonowy wiarą lub odrzucenie jako niewiarygodnych, nie przekreśliło istnienia przesłanek z rubryki 5.3 determinujących treść zaskarżonego wyroku uniewinniającego. Dlatego też, nawet wadliwą i sprzeczną z art. 7 kpk ocenę tego dowodu, nie sposób uznać za mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a tylko wtedy zarzut skarżącego z zakresu istnienia względnej przesłanki odwoławczej mógłby skutkować wyrokiem kasatoryjnym.</p>		
Wniosek		
- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego, II Wydziału Karnego w Łukowie;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	

3.	<p>- obraza art. 7 kpk, przez dowolne, sprzeczne z treścią zeznań K. J., złożonych w postępowaniu przygotowawczym i potwierdzonych przez Sądem, że jego zeznania potwierdzają wersję wyjaśnień przedstawioną przez podejrzanego na rozprawie głównej w części, że oskarżony podróżował z K. O. oraz że miał on zamiar zabrać cierpiącego psa do samochodu oraz że oskarżony jedynie zamachnął się w kierunku psa, w sytuacji, gdy z zeznań K. J. wynika, że widział on jak oskarżony „szarpał psa, z tego co pamiętam mógł on kopnąć tego psa, po czym wszedł do samochodu i odjechał w stronę Ł.”, co miało wpływ na treść orzeczenia, skutkując niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przytoczony przez oskarżyciela fragment zeznań świadka K. J. „z tego co pamiętam mógł on kopnąć psa” zawierał sformułowanie „mógł kopnąć” a nie „kopnął” – a to diametralna różnica. Sąd ferując wyrok jest nieuprawniony do wysnucia z przeprowadzonych dowodów wniosków co do formy gramatycznej wypowiedzi (w kategoriach dokonany-niedokonany) i tym samym sprawstwa oskarżanego, które z tychże wypowiedzi świadka wprost nie wypływają.		
Wniosek		
- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

Rejonowego, II Wydziału Karnego w Łukowie;	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
4.	- obraza art. 172 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk, przez zaniechanie dokonania przez Sąd I instancji konfrontacji świadków K. J. z zeznaniami świadków K. G., R. M. i A. M. co do najistotniejszej dla poniesienia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego okoliczności, iż według zeznań K. G. i R. M. bezpośredni świadek zdarzenia K. J. przekazywał im, że pasażer siedzący z przodu samochodu A. (...) „wyciągnął z wnętrza pojazdu psa, trzymając go na smyczy. Na poboczu kopnął go dwa lub trzy razy, po czym mężczyzna odpiął smycz, wsiadł do samochodu i odjechał w kierunku m. Szczygły”, przy czym tożsame okoliczności K. J. przekazał przybyłym na miejsce zdarzenia funkcjonariuszom Policji , w tym świadkowi A. M., a ci przekazali relację lekarzowi weterynarii, który odnotował wskazane ustalenia w opisie wywiadu (k. 29 akt), co miało wpływ na treść orzeczenia, skutkując niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa przez brak uznania za udowodnione faktów przedstawianych przez wskazanych świadków;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie stwierdził obrazy przepisów procesowych art. 172 kpk i art. 366 § 1 kpk poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd Rejonowy konfrontacji świadków, albowiem nie było to konieczne. Przepis art. 172 kpk ma charakter fakultatywny, co oznacza, iż nie nakłada na Sąd obowiązku przeprowadzenia konfrontacji świadków w przypadku istnienia sprzeczności, czy też niespójności w ich zeznaniach. Przeprowadzenie lub nieprzeprowadzenie konfrontacji pozostawione jest ocenie Sądu co do celowości tej czynności w konkretnej sprawie, gdy może się to przyczynić do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Ten cel Sąd może osiągnąć także na etapie oceny dowodów. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy oceniając zgromadzone dowody w polu uwagi miał wszystkie okoliczności i wątpliwości z nich płynące, czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Prawidłowym był także wniosek, iż dalsze uzupełnienie postępowania dowodowego w celu wyjaśnienia wątpliwości nie było możliwe.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego, II Wydziału Karnego w Łukowie;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
5.	<p>- obraza art. 424 § 1 pkt 1 kpk, przez zaniechanie wskazania faktów, które Sąd uznał za nieudowodnione oraz dlatego nie uznał dowodów przeciwnych, wskazujących na winę oskarżonego, którymi niewątpliwie są zeznania świadka K. J., K. G., R. M., A. M. oraz A. N., nadto opis wywiadu podczas badania zwierzęcia dokonany przez lekarza weterynarii wskazujący, że oskarżony wyrzucił psa z samochodu osobowego, zdjął mu obrozę, a następnie kopał psa, co niewątpliwie, w ocenie prokuratora, wyczerpuje znamiona znęcania się nad zwierzęciem, a wskazane uchybienie miało wpływ na treść orzeczenia, skutkując niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
O trafności rozstrzygnięcia nie decyduje jego uzasadnienie, lecz materiał dowodowy stanowiący podstawę orzeczenia. Racjonalność i skuteczność stawiania samodzielnego zarzutu obrazy art. 424 § 1 kpk bez powiązania go z innymi normami procesowymi została przez ustawodawcę uregulowana w art. 455a kpk, zgodnie z którym nie		

można uchylić wyroku z tego powodu, że jego uzasadnienie nie spełnia wymogów określonych w art. 424 kpk. Fakty uznane przez Sąd Rejonowy za nieudowodnione znalazły się w rubryce 1.2 uzasadnienia zaskarżonego wyroku i w pełni przystawały one do treści zaskarżonego wyroku uniewinniającego. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełniło ustawowe minimum, umożliwiające kontrolę odwoławczą i poznanie toku rozumowania Sądu I instancji, które doprowadziło do rozstrzygnięcia uniewinniającego. Przedstawiona w nim ocena zeznań świadków (rubryka 2.1) i argumenty skarżącego wykorzystane w apelacji winny być skonfrontowane z podanymi przez Sąd Rejonowy przyczynami uniewinnienia z rubryki 3.5 (k. 146v). Skarżący kwestionując pierwszoinstancyjną ocenę dowodów osobowych nie podważył skutecznie prawidłowości tychże przyczyn, a tylko wtedy jego zarzut mógłby zostać uznany za zasadny.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego, II Wydziału Karnego w Łukowie;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	Wobec uniewinnienia oskarżonego na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk wydatki tego postępowania poniesie Skarb Państwa.

7. PODPIS